

ved overfor de i Henhold til særlig Lov eller de i Henhold til almindelige Love udstedte Paabud at yde Modstand og derigennem tvinge Samfundet til at bruge sit yderste Middel. Jeg anvender her et Udtryk, som det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre i 1914, anvendte om Ekspropriationen, idet han betegnede som det yderste Middel Ekspropriationen, Overtagelse af selve Varekvantumet, og som nødvendig Følge deraf Vurderingskommissionen. Det er heldigvis kun faa, der vil tvinge Samfundet til at anvende dette yderste Middel. Jeg har nævnt et Eksempel fra de sidste Dage, hvor overfor en administrativ Bekendtgørelse en saadan Modstand har maattet brydes med dette yderste Middel. Men det ærede Medlem ved for øvrigt, at et af de mest opsigtvækkende Tilfælde her i Landet med Hensyn til en Modstand mod Aflevering ikke har været. Modstand mod en Aflevering i Henhold til en Bekendtgørelse, men Modstand mod en Aflevering i Henhold til en Lov. Jeg tænker her paa det sørgeligt bekendte Tilfælde, hvor en Husmand med Vaaben i Haand værgede sig mod Aflevering af sit Korn. Det ærede Medlem vil altsaa se, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Befolkningen rejser sig Modstand, ikke afgøres eller fjernes derved, at man gennemfører en Lov, thi det mest beklagelige af de Tilfælde, der foreligger, er rettet netop mod en af Rigsdagen vedtagen Lov. Til at søge vort Samfund befriet for et saadant Tilfælde af Modstand er der i Almindelighed kun eet Middel, og det er, at man fra alle Sider enes om at fremsætte saadanne Opfordringer som den, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) her fremsatte med Hensyn til Nødvendigheden af at følge de almindelige Paabud. Det ærede Medlem sagde, at det havde han gjort ved Kornloven, og han vilde gøre det nu igen. Men det er i liden Overensstemmelse med den Aand, som det ærede Medlem saaledes gav Udtryk, naar der paa en Generalforsamling i Landmandsforeninger stilles Forslag om at hædre den Mand, som ydede den Modstand, jeg for et Øjeblik siden skildrede, og naar overhovedet denne Modstand forherliges, saaledes som det ogsaa sker i Blade, der staar det ærede Medlem nær. Efter min Opfattelse er den Mand, som har gjort denne Modstand, overmaade meget at beklage, og der er sikkert i Virkeligheden andre, som er mere ansvarlige for hans Handling, end han selv er det. Det er dem, som i disse Aar har gjort,

hvad de formaaede, for at søge at vække Misfornøjelse her i Landet med de nødvendige Foranstaltningers Gennemførelse, alle dem, der handler nøjagtig paa samme Maade, som f. Eks. visse smaa syndikalistiske Blade her i Byen gør, idet de i lang Tid arbejder paa at vække en Stemning, der en skønne Dag giver sig Udslag i et Stormløb paa Børsen; de virkelig ansvarlige, de, der staar bagved, ved, at de kan fri sig for Ansvar, de har til syvende og sidst ikke gjort noget, man kan ramme dem for. Saaledes ved ogsaa den Mand, der paa Landmandsforeningernes Generalforsamling opfordrede Landmændene til at hædre den Husmand, der havde gjort Modstand, at han handler ansvarsfrit, og de Blade, som virker i samme Retning, ved det samme, men saa er der en skønne Dag en saadan stakkels Mand, der har ladet sig vildlede til at gøre Modstand, og som rammes af Lovens alvorlige Straf.

Jeg tror derfor, at den Slutning, man bør drage af de Begivenheder, jeg her har omtalt, og den Slutning, man bør drage af, at det ærede Medlem i Dag har ment det nødvendigt at søge at svække de Ord, som Venstre har fremsat i Betænkningen, og ledsaget dem med en indtrængende Forklaring af, at det ikke under nogen Omstændighed var hans Hensigt at støtte en Modstand mod Opfyldelsen af de udstedte Paabud — Konsekvensen heraf burde være, at man ogsaa fra Partiet Venstre skulde være noget forsigtig i selve sin politiske Aktion. Da man, som Venstre her, kender hele denne Sags Forløb og ved, at der fra min Side med Hensyn til denne Bestemmelses administrative Gennemførelse ikke har ligget noget som helst andet bag end det, at jeg maatte antage, det var en af de Foranstaltninger, som paa nøjagtig samme Maade som Talgordningen kunde gennemføres administrativt uden nogen som helst Vanskelighed, har der ikke været den mindste Grund til at søge at rejse en politisk Aktion af den Art, Partiet har rejst her, og i sin Betænkning at fremsætte Udtalelser, der utvivlsomt vil blive brugt til at underbygge og understøtte den Agitation, som i sine yderste Konsekvenser faar saadanne Resultater som den omtalte Husmands Modstand og de Følger, som denne Modstand har faaet for ham.

Jørgen Jensen: Jeg føler mig slet ikke ramt af den højtærede Ministers Udtalelser. Naar nu Ministeren ogsaa naar ud til Syndikalisterne, tror jeg godt, vi